

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/124/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512223629
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1512223629.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Ondreja Krajča a JUDr. Moniky Holicekej v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova ul. č. 25, Bratislava, zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova ul. č. 4, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie č. 13, Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V, zo dňa 02. decembra 2014, č.k. 12C/159/2012-92, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom zamietol súd prvej inštancie žalobu; ktorou sa žalobca; v konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. 12C/159/2012, 12C/160/2012, 12C/182/2012, spojených na spoločné konanie pod sp. zn. 12C/159/2012 uznesením zo dňa 27.02.2013, č.k. 12C/159/2012-44; domáhal zaplata náhrady škody spolu vo výške 375 eur a nemajetkovej ujmy v celkovej výške 990 eur podľa zák. č. 514/2003 Z.z., o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci; a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Vychádzal zo zistenia, že v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 37Er/1718/2009 v prospech žalobcu ako oprávneného proti povinnej B. B.M., požiadal súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý dňa 02.06.2009 o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, o ktorej žiadosti rozhodol súd dňa 04.06.2009, kedy súdnemu exekútorovi vydal poverenie na vykonanie exekúcie. Ďalej mal preukázané, že v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 36Er/5042/2010 v prospech žalobcu ako oprávneného proti povinnému O. D., požiadal súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý dňa 09.09.2010 o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, o ktorej jeho žiadosti súd rozhodol dňa 20.12.2010. Napokon, v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 36Er/31/2009, v prospech žalobcu ako oprávneného proti povinnej X. C., v ktorom súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie požiadal dňa 09.01.2008, súd o jeho žiadosti rozhodol dňa 04.01.2009, kedy mu vydal poverenie na vykonanie exekúcie. Takto ustálený skutkový stav veci posúdil po právnej stránke podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1, § 9 ods. 1, 2, § 17 ods. 1,2,3, § 19 ods. 1,2,3, zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov a § 44 Exekučného poriadku, a dospel k záveru, že žalobca nepreukázal splnenie zákonných predpokladov zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, keď nepreukázal existenciu tvrdeného nesprávneho úradného postupu, existenciu majetkovej škody; keď neprodukoval žiadne dôkazy preukazujúce vznik majetkovej škody, nemajetkovej ujmy ani ich výšku; a nepreukázal ani naplnenie tretieho predpokladu zodpovednosti štátu za škodu, ktorým je existencia príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a uplatňovanou majetkovou a nemajetkovou škodou. O náhrade trov konania rozhodol podľa

§ 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému žalovanému ich náhradu nepriznal, nakoľko mu v konaní žiadne trov nevznikli.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie dôvodiac tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.), v konaní rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p.), súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p.), pričom neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhované dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené a napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho posúdenia veci. Namietal, že v dôsledku procesného postupu prvoinštančného súdu v prejednávanej veci došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti a porušeniu jeho práva na súdnu ochranu a súd prvej inštancie mu odňal možnosť konať pred súdom, keď ignoroval jeho žiadosť o zrušenie (odročenie) pojednávania napriek tomu, že trval na svojej osobnej účasti (resp. právneho zástupcu) na pojednávaní vedenom nestranným sudcom na nestrannom súde, v dôsledku čoho nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovaného, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a ani k dôkazom, ktoré vykonal a na ktorých založil svoje rozhodnutie, keď vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia napadnutého rozsudku poznateľný a nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Zároveň namietal i porušenie jeho práva na zákonného sudcu, keď súd prvej inštancie vo veci konal a rozhodol napriek tomu, že už v žalobe ho upovedomil o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu; ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie; je potrebné z konania vylúčiť, pričom na uvedenom nič nemení ani to, že krajský súd v uvedených skutočnostiach dôvody na vylúčenie sudcu nevzhladol. Poukázal na to, že súd prvej inštancie v súvislosti s majetkovou ujmom analyzoval okolnosti, ktoré s vecou vôbec nesúvisia a konštatoval, že napadnutý rozsudok, z ktorého nie je zrejmé, na základe akej úvahy dospel jednoznačne a nepochybné k presvedčeniu, že mu majetková škoda a nemajetková ujma nevznikla, je potrebné ako nepreskúmateľný zrušiť, a to aj s poukazom na jeho vnútornú rozpornosť, keď prvoinštančný súd síce porušenie práva zistil, avšak ho nekonštatoval a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujmy. Nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že v konaní nepreukázal vznik škody, keďže výšku škody, ktorú presne špecifikoval na základe účtovnej agendy, ktorú vzhľadom na ochranu osobných údajov, obchodného tajomstva a dôverných informácií, nebolo možné korešpondenčne predložiť, mienil na pojednávaní preukázať aj predložením znaleckého posudku, ktorého vypracovanie by zabezpečil, avšak súd dokazovanie neprípustne skrátil iba na dôkazy vykonávané ex offo, nepoučil ho podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p. a neoznámil mu, že vo veci mieni rozhodnúť. Zdôraznil, že všetky problémy, ktoré boli v jeho právnej sfére vyvolané nerešpektovaním zákonnej lehoty zo strany exekučného súdu a ktoré jasne a zrozumiteľne opísal v podanej žalobe, svedčia o potrebe nastoliť spravodlivosť poskytnutím finančnej satisfakcie za porušenie práva.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

4. Odvolací súd prejednal vec podľa § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

5. V posudzovanej veci vykonal súd prvej inštancie všetko dokazovanie potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností dôležitých pre posúdenie dôvodnosti podanej žaloby, ktorou sa žalobca domáhal zaplata náhrady škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ako aj na posúdenie opodstatnenosti tvrdení, ktoré uvádzal žalovaný na svoju obranu (§ 120 ods. 1, 4 O.s.p.), zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s § 143 O.s.p. dospel k správny skutkovým záverom, a na ich základe následne vyvodil aj správny právny záver, že v danej veci neboli naplnené zákonné podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú žalobcovi nesprávnym úradným postupom orgánu štátu, pričom na vec aplikoval zodpovedajúce ustanovenia § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1, § 9 ods. 1, 2, § 17 ods. 1, 2, 3, § 19 ods. 1, 2, 3, zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov a § 44 Exekučného poriadku, svoje dôvody, pre ktoré podanej žalobe nevyhoveli a neprihliadol tak na jeho námietky proti postupu Okresného súdu Bratislava V v exekučných veciach sp. zn. 37Er/1718/2009, 36Er/5042/2010 a 36Er/31/2009, aj dostatočne odôvodnil, pričom sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán a následne posúdil opodstatnenosť všetkých právne a skutkovo relevantných námietok účastníkov súvisiacich s predmetom konania, a preto možno odôvodnenie jeho rozhodnutia považovať za presvedčivé. Obsah

odvolania žalobcu nie je spôsobilý spochybníť správnosť záverov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska ním uvádzaných tvrdení v podanom odvolaní, keď ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie. V odvolacom konaní tiež nevyšlo najavo, že by konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia, trpelo takou vadou, ktorá by mala za následok vecnú nesprávnosť jeho rozhodnutia.

6. Súd prvej inštancie postupoval správne, keď v danej veci zisťoval základné predpoklady vzniku objektívnej zodpovednosti za škodu spôsobenú súdom v občianskom súdom konaní v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., podľa ktorého musia byť súčasné splnenie tri podmienky, a to: 1/ existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, 2/ nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup súdu a 3/ príčinná súvislosť medzi škodou (nemajetkovou ujmu) a nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom.

7. V preskúmvanej veci je správny záver súdu prvej inštancie, že v exekučných konaniach vedených pod sp. zn. 37Er/1718/2009, 36Er/5042/2010 a 36Er/31/2009 k nesprávnemu úradnému postupu, ktorý by zakladal zodpovednosť žalovaného za škodu podľa zák. č. 514/2003 Z.z., nedošlo, keď uvedený záver zodpovedá vykonaným dôkazom (§ 143 O.s.p.), nakoľko súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti tvrdené žalobcom, ako aj listinné dôkazy založené v spise a svoje skutkové závery založil na ich správnom zhodnotení, v ktorom postupe nebol zistený žiaden logický rozpor. Odvolací súd sa stotožnil so záverom prvoinštančného súdu, že rozhodnutie exekučného súdu v konaniach sp. zn. 37Er/1718/2009, 36Er/5042/2010 a 36Er/31/2009, o žiadosti súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonnej lehoty 15 dní v zmysle ust. § 44 Exekučného poriadku, nemalo za následok naplnenie predpokladov zodpovednosti žalovaného za škodu. Vecne správny je tiež záver súdu prvej inštancie, že žalobca v konaní nepreukázal vznik škody, keď nepredložil žiadne dôkazy preukazujúce vznik skutočnej škody a samotný paušálny výpočet údajných nákladov spojených s uplatnením práv vyplývajúcich mu z exekučného titulu v predmetnom exekučnom konaní vznik škody nepreukazuje. Na uvedenom závere nemôže nič zmeniť ani argumentácia žalobcu, že nemohol pred rozhodnutím súdu z dôvodu ochrany obchodného tajomstva predložiť listinné dôkazy, ktoré by preukazovali vznik nákladov (a teda aj tvrdenej škody), ktoré mienil predložiť až na pojednávaní; ktorého sa nezúčastnil, keď; ako na to nepriamo poukázal aj súd prvej inštancie; žalobca mal v priebehu konania dostatok času a príležitostí predložiť, prípadne aspoň označiť dôkazy na preukázanie vzniku škody.

8. Vznik objektívnej zodpovednosti štátu za škodu či nemajetkovú ujmu okrem nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu a vzniku samotnej škody predpokladá i existenciu príčinnej súvislosti medzi týmto rozhodnutím alebo postupom a vznikom škody.

9. Prvoinštančný súd dospel k správnej záveru i v tom, že žalobca v preskúmvanej veci nepreukázal ani existenciu príčinnej súvislosti medzi údajným vznikom škody a nesprávnym úradným postupom, nakoľko z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by žalobcovi ním tvrdené náklady (vznik ktorých ani nepreukázal) nevznikli, ak by exekučný súd v konaniach sp. zn. 37Er/1718/2009, 36Er/5042/2010 a 36Er/31/2009 o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol skôr.

10. Odvolací súd sa rovnako stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca v konaní nepreukázal splnenie predpokladov pre priznanie požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy, keď nepreukázal žiadne konkrétne okolnosti, resp. následky údajného nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktoré by jej priznanie umožňovali, resp. odôvodňovali.

11. Pokiaľ ide o námietku žalobcu, že mu súd prvej inštancie odňal možnosť konať pred súdom tým, že vec prejednal a vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 02.12.2014 v jeho neprítomnosti, odvolací súd ju považuje za nedôvodnú a účelovú, keďže žalobca, resp. jeho právny zástupca, boli na toto pojednávanie riadne predvolaní dňa 18.11.2014, pojednávania sa nezúčastnili a ani nepožiadali z dôležitého dôvodu o jeho odročenie; pričom o nezaujatosti vec prejednávajúcej zákonnej sudkyne rozhodol Krajský súd v Bratislave; a teda boli splnené všetky zákonné predpoklady (§ 101 ods. 2 O.s.p.) na prejednanie a rozhodnutie veci na pojednávaní dňa 02.12.2015 v jeho neprítomnosti.

12. Nedôvodná je tiež odvolacia námietka žalobcu, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca, keď o jeho námietke zaujatosti v preskúmvanej veci (resp. vo veciach sp. zn. sp. zn. 12C/159/2012, 12C/160/2012, 12C/182/2012, neskôr spojených na spoločné konanie pod sp. zn. 12C/159/2012) rozhodol Krajský súd v Bratislave, ktorý zákonnú sudkyňu; JUDr. Vieru Sandtnerovú; z prejednávania a rozhodovania danej veci nevylúčil.

13. Súdu prvej inštancie teda nemožno vytknúť žiadne procesné pochybenie ani pochybenie pri skutkovom a právnom posúdení nároku žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom exekučného súdu v konaniach vedených na Okresnom

súde Bratislava V pod sp. zn. 37Er/1718/2009, 36Er/5042/2010 a 36Er/31/2009, pričom ani v odvolaní žalobca neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali odlišné právne posúdenie tejto otázky odvolacím súdom. Súd prvej inštancie sa v rámci predmetného konania vypořiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami uvádzanými v žalobe a svoje rozhodnutie vydal v súlade s platnou právnou úpravou, pričom svoje rozhodnutie riadne odôvodnil, a preto ani v tomto smere nemožno námiety žalobcu považovať za opodstatnené.

14. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1,2 CSP).

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 CSP, a úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keď mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).